

تهیه آنتی ژنهای Sm و RNP از تیموس گوساله به منظور تعیین اتوانتی بادیهای موبوطه در بیماران خود ایمنی

دکتر طاهره موسوی * دکتر عبدالفتاح صراف نژاد * ، ناهید اسدی **

خلاصه:

در تعداد زیادی از بیماران مبتلا به خود ایمنی، اتوانتی بادیها بر علیه آنتی ژنها قابل استخراج هسته سلولی (ENA) وجود دارند. دو تا از مهمترین این آنتی ژنها عبارتند از ریبونوکلوپروتئین (RNP) و آنتی ژن Sm. این دو آنتی ژن کمپلکسی از RNA و پروتئین هستند که از نظر خصوصیات فیزیکوشیمیایی مانند حساسیت به PH، دما و آنزیمهایی مثل RNase تفاوتهایی با یکدیگر دارند. در تحقیقی که به منظور تخلیص نسبی دو آنتی ژن فوق انجام گرفت، ابتدا از تیموس گوساله و خرگوش عصاره آنتی ژنی تهیه شد (TE). سپس رسوب پروتئینی این عصاره در غلظت بین ۳۰ تا ۶۰ درصد سولفات آمونیم جدا شد که کمپلکس Sm/RNP می باشد. در مرحله بعد به کمک آنزیم RNase بخش حساس به آنزیم کمپلکس یعنی RNP را خنثی کرده و آنتی ژن Sm را جداگانه بدست آوردیم. برای تهیه RNP نیز کمپلکس فوق را تحت تأثیر مخلوط اوره و دی تایوتریتول (DTT) قرار دادیم تا آنتی ژن Sm که دارای شاخصهای پروتئینی می باشد بی اثر شود. ویژگی این دو آنتی ژن نیز به کمک سرمهای کنترل مثبت و منفی و با تکنیک کانترایمونوالکتروفورز مورد تأیید قرار گرفت.

واژه های کلیدی: ایران، سرم سازی رازی، آنتی ژن های Sm و RNP، تیموس گوساله

مقدمه:

بیماریهایی مثل لوپوس، اسکلروderمی پیشرفته، آرتریت روماتوئید، لوپوس دیسکوئید و بیماری مختلط بافت پیوندی (MCTD)، همراه است. هر چند این آنتی بادیها فقط مربوط به یک بیماری به خصوص نمی باشند، ولی تیرهای بالای آنها با برخی از علائم بیماری مثل آلوئولیت فیروز دهنده، پدیده رینود، میوزیت، و پریکاردیت همراه است. آنتی بادیهای ضد Sm نیز برای بیماری لوپوس ویژه و اختصاصی می باشند. علاوه بر این آنتی بادیهای فوق بعنوان مواردی برای شناسایی و مطالعه ساختمانهای سلولی و

سرم تعداد زیادی از بیماران مبتلا به انواع مختلف بیماریهای رماتیسمی، بخصوص لوپوس اریتماتوز منتشر (SLE) حاوی اتوانتی بادیهای بر علیه ترکیبات هسته و سیتوپلاسم سلول می باشد. هر چند منشأ این اتوانتی بادیها و مکانیسم تولید آنها هنوز ناشناخته است، ولی تعیین انواع آنها در سرم بیماران یک روش تشخیصی بسیار مفید می باشد. از بین آنتی بادیهای مختلف، آنتی بادیهای ضد Sm و RNP به دلیل ارتباط بسیار نزدیک با بیماریهای خود ایمنی مورد توجه زیادی می باشند. حضور آنتی بادیهای ضد RNP با

* ایمونولوژیست مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی.

** کارشناس مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی.

عملکرد آنها، در شناخت بهتر اتیولوژی و پاتوژنز بیماریهای خود ایمنی استفاده می‌شوند. در واقع سرم این بیماران، بخصوص افراد مبتلا به SLE بعنوان پروب در مطالعه انواع آنتی ژنهای هسته به خصوص small nuclear RNP (sn-RNP) کاربرد دارند. دو تا از شایعترین آنتی ژنهایی که در این بیماران بر علیه آنها اتوآنتی بادی ساخته می‌شود عبارتند از ریبونوکلوپروتئین (RNP) و Sm این دو آنتی ژن کمپلکس RNA و پروتئین هستند که از نظر خصوصیات فیزیکوشیمیایی مانند حساسیت به دما، PH، و آنزیمهایی مثل RNase، با یکدیگر متفاوتند. هر چند محققین بسیاری در سراسر دنیا برای تخلیص و شناسایی کامل این دو آنتی ژن تلاش می‌کنند ولی هنوز در ماهیت پروتئینی آنها بحث وجود دارد (۳ و ۲۱). در واقع سلولهای پوکاریوتیک حاوی مقدار زیادی از RNA هسته‌ای هستند که در ساختمان ریبونوکلوپروتئین آنها بکار رفته است. دسته‌ای از این ریبونوکلوپروتئینها نقش مهمی در بیان ژنها و همین طور splicing مولکول RNA دارند (۴). این آنتی ژن بصورت باند شده به آنتی ژن Sm در کمپلکس Sm/RNP وجود دارد (۵ و ۴). آنتی بادهای ضد Sm سه پلی پپتید هسته‌ای با وزن مولکولی ۱۶، ۲۹، ۲۸ کیلو دالتون را شناسایی می‌کنند. این پلی پپتیدها به RNA های U₁-U₆ وابسته‌اند (۶). آنتی ژن Sm احتمالاً نقش مهمی در عملکرد سلولی دارد و از آنجا که به آنزیم RNase مقاوم است بنظر می‌رسد که RNA در ساختمان آن نقش مهمی از نظر آنتی ژنیسیته نداشته باشد. برای تهیه آنتی ژنهای محلول هسته سلولی، تعدادی از بافتهای حیوانی و همین طور اعضای انسان پیشنهاد شده است که مناسبترین آنها تیموس گوساله می‌باشد (۷ و ۸). در این مقاله روش استخراج کمپلکس Sm/RNP از تیموس گوساله توضیح داده شده است. به منظور تفکیک آنتی ژنهای Sm و RNP نیز روشهای

هضم آنزیماتیک استفاده شده و کاربرد آنها در بررسی آنتی بادهای مربوطه با روش کانتراایمونو الکتروفورز توضیح داده شده است.

مواد و روشها:

سرمها: در این تحقیق سرمهای بیماران مبتلا به بیماریهای خود ایمنی و نمونه های مثبت آنتی نوکلئار آنتی بادی از مراجعین به بیمارستان دکتر شریعتی تهران، نمونه های کنترل مثبت آنتی Sm از آزمایشگاه چیدز تهران، سرمهای کنترل سالم از اهداء کنندگان خون به مرکز انتقال خون کرج بطور تصادفی انتخاب شدند. تشخیص بیماریهای خود ایمنی از جمله لوپوس در این بیماران توسط پزشکان متخصص روماتولوژی بیمارستان دکتر شریعتی تأیید شده است.

جدا کردن آنتی ژنها عصاره تیموس (TE)، ریبونوکلوپروتئین (RNP) و Sm:

این آنتی ژنها مطابق با روشهای ذکر شده توسط Russell (۹) و Nuria (۶) با مقداری تغییر تهیه شده‌اند که خلاصه آن بشرح زیر می‌باشد.

تیموس یک گوساله سالم پس از ذبح، خارج و در ظرف محتوی یخ به آزمایشگاه منتقل می‌شود. پس از جدا کردن بافتهای چربی و پیوندی به قطعات کوچک (۳mm^۳) تقسیم و با مقدار زیادی آب مقطر خنک شستشو داده می‌شود. حدود ۱۰۰ گرم از این بافت تمیز شده در ظرف محتوی بافر PBS/PMSF خنک (۸۷٪، گرم + PMSF ۷ml ایزوپروپیل الکل در یک لیتر بافر 0.1 M PBS با PH=7.2) مخلوط و با دستگاه هموژنایزر بمدت ده دقیقه هموژنیزه می‌شود. در این مرحله سلولهای بافت جدا شده و بصورت مخلوط همگنی در می‌آیند. سپس مخلوط فوق توسط سونیکاتور مجموعاً به مدت ۵ دقیقه، سه بار با فواصل زمانی ۲-۳ دقیقه خورده می‌شود تا سلولهای موجود شکسته شده و هسته آنها آزاد شود. مخلوط فوق به

باربی تال ($PH=8.06, 0.25M$) تهیه شده و پس از ذوب توسط حرارت، ژل حاصل روی اسلاید ۷۵×۱۰۰ میلی متر ریخته میشود. پس از بسته شدن ژل، روی آن دو ردیف حفره به قطر ۴ میلی متر و به فاصله ۳ میلی متر تهیه می شود بطوریکه فاصله هر ردیف ۱۱ میلی متر باشد در حفره مربوط به آنتی سرم مقدار ۱۴ میکرولیتر سرم غیر فعال شده با حرارت ریخته شده و نیم ساعت در حرارت آزمایشگاه و محیط مرطوب قرار داده میشود تا سرم در ژل منتشر شود. سپس حفره های ردیف مقابل آنها از عصاره آنتی ژن پر میشود. اسلاید بمدت ۴۵ دقیقه با شدت جریان ۱۰ میلی آمپر، الکتروفورز شده و سپس به مدت یک شب در محیط مرطوب قرار میگیرد. خطوط رسوبی ایجاد شده با چشم قابل رویت می باشند در صورت لزوم میتوان ژل را با کوماسی بلو نیز رنگ آمیزی کرد.

نتایج:

انتخاب حیوان و روش مناسب برای تهیه عصاره از بافت تیموس (TE): به منظور تهیه عصاره آنتی ژنی از تیموس، با توجه به گزارشهای قبلی (۲۰) دو نوع حیوان خرگوش و گوساله انتخاب شد. تیموس حیوان سالم پس از ذبح جدا شده و در ظرف محتوی یخ سریعاً به آزمایشگاه منتقل شده و مراحل عصاره گیری انجام شد. تهیه پودر استونه به روش ذکر شده قبلی (۱۵) می باشد مقایسه عصاره های بدست آمده از تیموس این دو حیوان و نیز استفاده از بافت تازه در مقایسه با شکل پودر شده آن در جدول شماره یک آورده شده است. بر اساس این نتایج، بافت تازه تیموس مناسب تشخیص داده شد و برای مطالعات بیشتر مورد استفاده قرار گرفت.

تهیه کمپلکس Sm/RNP از عصاره تیموس و تجزیه و تحلیل آن: پروتئینهای موجود در عصاره تیموس گوساله (CTE) به کمک سولفات آمونیم اشباع در غلظت ۳۰٪ رسوب داده شده و پس از جدا کردن

مدت سی دقیقه در $۱۰۰۰g$ سانتریفوژ میشود. پس از این مرحله ذرات چربی روی مایع بدقت جدا شده و مایع رویی که همان عصاره آنتی ژنهای تیموس (CTE) می باشد جدا و به منظور انجام مراحل بعدی تخلیص و یا انجام تستهای لازم در مقادیر کم تقسیم و در حرارت $۸۰-^{\circ}C$ سانتریگراد گذاشته می شود. سپس این عصاره آنتی ژنی با روش ذکر شده توسط Patrick (۱۰) به کمک سولفات آمونیم رسوب گیری شده و رسوب پروتئینی در غلظت ۶۰-۳۰٪ سولفات آمونیم جمع آوری میشود. این رسوب در آب مقطر حل شده و پس از دیالیز بر علیه بافر PBS ($PH=7.2, 0.15M$) به عنوان کمپلکس آنتی ژنهای Sm/RNP مورد مطالعه بعدی قرار می گیرد (۱۱).

به منظور تهیه آنتی ژن Sm از این کمپلکس، قسمتی از آن با آنزیم RNase (شرکت سیگما) $50mg/ml$ (نیم ساعت در $۳۷^{\circ}C$) تیمار میشود تا بخش حساس به آنزیم آن یعنی RNP بی اثر شود.

برای بدست آوردن آنتی ژن RNP نیز باقیمانده محلول Sm/RNP با اوره (۸M) و دی تایترویل (DTT 0.1 M) تیمار می شود تا آنتی ژن Sm بی اثر شده و تنها بخش RNP باقی بماند.

SDS - پلی آکریل آمید ژل الکتروفورز: این روش با الهام از laemmli (۳) بر روی صفحه ای به ابعاد $۱۵/۵$ میلی متر $\times ۳۰$ سانتیمتر $\times ۲۰$ سانتیمتر توسط ژل ۱۵٪ پلی آکریل آمید انجام میشود. نمونه ها بمدت ۳-۵ دقیقه در بافر تریس ($PH=6.8$ حاوی ۲٪ SDS)، مرکاپتواتانل (۵٪) جوشانده میشود. الکتروفورز به مدت ۱۸ ساعت در حرارت آزمایشگاه با شدت جریان ۵۰ میلی آمپر انجام شده و در محلول حاوی ۵۰٪ اتانل، ۱۰٪ اسیداستیک و ۲۵٪ کوماسی بلور رنگ آمیزی میشود.

روش کانترایمونوالکتروفورز: این روش به شرح زیر انجام میشود. مقدار ۱۰ میلی لیتر آگارز ۶٪ در بافر

جدول شماره یک: نتایج حاصل از تهیه عصاره تیموس از خرگوش (RTE) و گوساله (CTE) به دو روش تازه و خشک کردن با استن بر روی ۴۰ بیمار مبتلا به خود ایمنی

نوع آنتی ژن تهیه شده از ۱۰۰ گرم تیموس	پودراستونه RTE	بافت تازه RTE	پودراستونه CTE	بافت تازه CTE
غلظت پروتئین mg/ml	۱۰	۱۸	۱۵	۲۰
پایداری در دمای ۸۰-°	۶ ماه	۵ ماه	۶ ماه	۵ ماه
درصد موارد مثبت با سرم بیماران خود ایمنی (روش ژل دیفوزن دو طرفه)	۳۰	۳۲/۵	۴۹	۵۲/۵

جدول شماره ۲: نتایج حاصل از بررسی CTE و رسوب ۶۰-۳۰٪ این عصاره (Sm-RNP) بر روی بیماران خود ایمنی به روش کاترایمونوالکتروفورز.

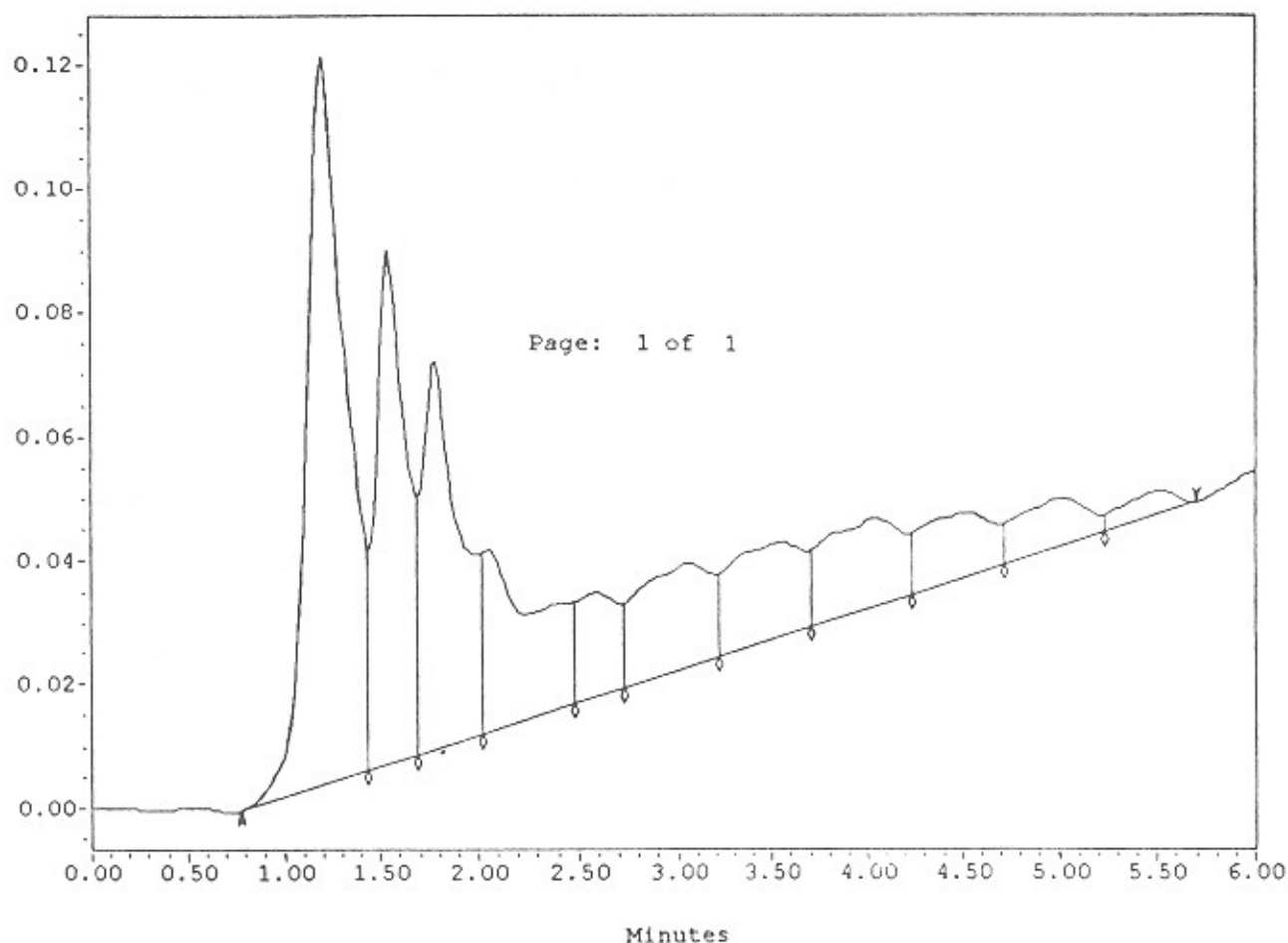
نوع سرم آنتی ژن	بیماران خود ایمنی (۱) n=۲۰	بیماران ANA ⁺ (۲) n=۱۲	بیماران مبتلا به لوپوس (۳) و ANA ⁺ n=۱۲	بیماران مبتلا به لوپوس (۴) Sm ⁺
CTE	مثبت = ۱۵ منفی = ۵	مثبت = ۱۰ منفی = ۲	مثبت = ۸ منفی = ۴	مثبت = ۲ منفی = ۰
رسوب ۶۰-۳۰٪ CTE	مثبت = ۴ منفی = ۱۶	مثبت = ۴ منفی = ۸	مثبت = ۷ منفی = ۵	مثبت = ۲ منفی = ۰

(۱) انواع مختلف بیماریهای خود ایمنی (۲) آنتی نوکلئار آنتی بادی به روش فلورسانس (۳) بیماران تشخیص داده شده لوپوس با تست ANA مثبت (۴) بیماران تشخیص داده لوپوس با تست Sm⁺ به روش الایزا.

جدول شماره ۳: تاثیر تیمارهای (Treatment) مختلف بر روی کمپلکس Sm/RNP و نتایج آزمون سرمی بیماران مبتلا به لوپوس ANA⁺ به روش کاترایمونوالکتروفورز.

تعداد خطوط رسوبی شماره بیمار	Sm/RNP	آنتی ژن پس از تیمار با RNase	آنتی ژن پس از تیمار با DTT و بالورده	آنتی ژن پس از تیمار با DNase	آنتی پس از تیمار با پروتیناز K	تست آنتی-Sm به روش الایزا
۱	۲	۱	۱	۲	۲	+
۲	۱	۱	۰	۱	۱	+
۳	۱	۰	۱	۱	۱	-
۴	۱	۱	۰	۱	۱	+

شکل ۱: طیف HPLC کمپلکس Sm/RNP

غلظت‌های کمتر از ۳۰٪ و بالای ۶۰٪ سولفات آمونیم هیچگونه واکنش مثبتی نداشته‌اند.

تیمار کمپلکس Sm/RNP با اوره و دی‌تایوتریتول (DTT) و آنزیمهای RNase، DNase، و پروتیناز K: به منظور بررسی بیشتر رسوب پروتئینی ۳۰-۶۰٪، قسمتی از این محلول، تحت تأثیر اوره و DTT قرار گرفت تا بخش پروتئین آن دنا توره شود. سپس طیف HPLC این نمونه با تزریق ۳۵ mg پروتئین و با استفاده از گرادیانت ۱۰۰ - ۵۰ درصد حلال آب و متانل در دستگاه Waters و ستون Revers phase تهیه شد در این طیف بازده پیک پروتئینی دیده میشود که بیشترین مقدار آن در پیکهای اول تا سوم می‌باشد. علاوه بر این مقداری از کمپلکس مذکور را بطور

رسوب پروتئینی، بقیه عصاره با افزودن سولفات آمونیم تا غلظت ۶۰٪ رسوب گیری می‌شد. پروتئینهای موجود در غلظت ۶۰ - ۳۰ درصد سولفات آمونیم جدا و پس از حل شدن در آب مقطر بر علیه بافر PBS دیالیز شد. از محلول پروتئینی فوق برای بررسی اتوانتی‌بادیهای ضد آنتی‌ژنهای محلول هسته، در سرم تعدادی از بیماران مبتلا به بیماریهای خود ایمنی (لوپوس - آرتریت روماتوئید - اسکلوئید - اسکلرو درمی - درماتومیوزیت ...) به روش کانترایمونوالکتروفورز استفاده شد.

نتایج حاصل از این بررسی در مقایسه با نتایج حاصل از تست CTE در جدول شماره ۲ خلاصه شده است. سرمهای فوق با پروتئینهای رسوب داده شده در

بالا ترین حد است. با توجه به گزارشهای محققین دیگر، جدا کردن کامل پپتیدهای آنتی ژنی Sm و RNP از این کمپلکس، به کمک ستونهای کروماتوگرافی معمولی و روشهای رسوب گیری امکان پذیر نبوده و موثرترین راه، استفاده از مونوکلونال آنتی بادیهای مربوطه به روش افینیتی کروماتوگرافی است. چون هدف ما در این مطالعه دستیابی به یک روش آسان و ارزان در تخلیص نسبی این دو آنتی ژن بوده است، لذا از روش هضم آنزیماتیک استفاده کردیم. بی اثر بودن آنزیمهای DNase و پروتیناز K حاکی از این است که شاخصهای آنتی ژنی با ساختمان DNA و پروتئینهای بزرگ در این کمپلکس وجود ندارد (۱۶). با استفاده از آنزیم RNase بخش RNP و به کمک تیمار با اوره و DTT بخش Sm کمپلکس Sm/RNP بی اثر خواهند شد. از بین رفتن باندهای پپتیدی زیر وزن مولکولی ۳۰ کیلو دالتون در SDS-PAGE این مجموعه، در اثر DTT و اوره مؤید حساس بودن آنتی ژن Sm به این نوع تیمار است. به این ترتیب همانطور که نتایج آزمون با سرمهای بیماران مبتلا به لوپوس و سایر خود ایمنی ها نشان میدهد؛ میتوان با آزمایش نمونه سرم مجهول با هر دو صورت کمپلکس Sm/RNP با روش CIE به ماهیت آنتی بادیهای موجود در سرم پی برد. یعنی وجود دو باند رسوبی دلیل بر وجود هر دو نوع آنتی بادی و از بین رفتن یکی از آنها در نمونه های تیمار شده آنتی ژن، تأیید کننده قطعی آنتی بادیهای ضد Sm یا RNP می باشد.

کتابنامه:

- 1 - David G. Williams, 1986, *Antibodies to la, jo-1, n-RNP and sm detected by muliti-Track immunolotting*, J. Immunological methods, 91, 65-73.
- 2 - Yoshihis A Nojima, 1989, *Identification of an acidic Ribosomal Protein Reactive*

جداگانه تحت تاثیر آنزیمهای DNase (۱۰ mg/ml به مدت دو ساعت در حرارت ۳۷ درجه)، RNase (۵۰ میکروگرم در میلی لیتر به مدت یکساعت در حرارت ۳۷ درجه) و پروتیناز K (۲۰ میکروگرم در میلی لیتر به مدت سه ساعت در حرارت ۵۰ درجه) قرار داده و حاصل آنها با سرم چهار بیمار مبتلا به لوپوس اریتماتوز که دارای تست ANA مثبت بوده اند به روش کانترایمونوالکتروفورز مورد بررسی قرار گرفت. این نتایج در جدول شماره ۳ بطور خلاصه نشان داده شده است.

در تجربه دیگری، از یک نمونه از کمپلکس Sm/RNP و نوع تیمار شده آن با اوره و DTT در کنار ماکرهای پروتئینی، الکتروفورز SDS تهیه شد که مقایسه نتایج این الکتروفورز نشان دهنده از بین رفتن باندهای کمتر از وزن مولکولی ۳۰ کیلو دالتون در نمونه تیمار شده می باشد.

بحث:

مطالعه حاضر حاکی از این است که استفاده از تیموس تازه گوساله برای استخراج آنتی ژنهای Sm, RNP و با روشهای معرفی شده در مقاله، از شکل پودر شده آن مناسب تر است. علاوه بر این توجه به مدت زمان پایداری عصاره آنتی ژنی و غلظت پروتئینهای آن، تیموس گوساله از خرگوش بهتر می باشد (۹).

CTE مجموعه ای از آنتی ژنهای قابل استخراج سلول است که با سرم تعداد زیادی از بیماران مبتلا به بیماریهای خود ایمنی واکنش نشان میدهد. این آنتی ژنها علاوه بر هسته، در عصاره تام سلولی نیز وجود دارند و برای تهیه آنها نیازی به جدا کردن هسته سلولهای یافت نیست. برای تهیه آنتی ژنهای Sm, RNP از این عصاره، رسوب گیری در غلظت ۶۰-۳۰٪ سولفات آمونیم بهترین نتیجه را داشته و انجام آزمون بر روی سرم بیماران خود ایمنی حاکی از این است که غلظت و خلوص کمپلکس Sm/RNP در این بخش از CTE در

- 3 - James J. 1932, characterization of RNP and sm-RNP, *Molecular immunology*, Vol. 19(6) P. 765-77.
- 4 - David G. Williams, 1988 Preparative isolation of p67, A, B, B and D from nRNP/sm, *Journal of immunological Methods*, 113, 25-35.
- 5 - Na Kamura, Rubin, 1986, autoantibodies to nuclear antigens, second edition. 16.
- 6 - Nuria Duran, 1984, characterization of antigenic polypeptides of the RNP, Sm, from calf thymus, *Molecular Immunology* Vol. 21 No 8, PP. 731-739.
- 7 - Howard Dang, 1983, Molecular and antigenic nature of isolated Sm, the *journal of immunology*, vol 130. No 6, 2782.
- 8 - Clair s. Kinlaw, 1983, fractionation and characterization of Human small nuclear RNP, the *Journal of biological chemistry* vol. 285, No. 11, P. 7181.
- 9 - Russell J. 1989, Detection of antibodies to extractable nuclear antigens Using calf Thymus and rabbit thymus, *Journal of Immunological Methods*, 116 (1989) 53-57.
- with anti-sm autoantibody, *The Journal of Immunology*, vol. 143, 1915-1920, No. 6
- 10 - Patrick J.W. 1983, Quantitation and detection of isotypes of anti - SSB antibodies, *Arthritis and Rheumatism*, Vol. 146.
- 11 - Colaco J.D 1986 Detection by ELISA of antibodies to small RNA protein *J. Trans Assoc. Am. Physicians* vol. 99 P. 167-17.
- 12 - Methods for cloning and analysis of Eukaryotic genes. (1974) isolation of DNA from Tissues.
- 13 - Y.H. Inami, 1973, Microhemagglutination tests for detection of native and ss-DNA antibodies, *J. of Immunological Methods*, 3, 287-300.
- 14 - Rose and Friedman 1986 *Manual of clinical Immunology*.
- 15 - Cavallaro Y.J. 1987, *Laboratory Methods for The detection of nuclear antibodies*.
- 16 - Edward L. Treadwell, 1991, Extraction and differentiation of the Sm autoantigens from Calf thymus nuclei, *J. of Immunological Methods*. 142, 157-167.